

Γογόφτερην Νίκην και Ποιητή του Παρανοσού — ή Ροδία με τὸν Διπλωμάτην, Κυρίαν Δὲν μὲ μέλι, Κάτοις Βρέστο, "Υμνον τῆς Ἐλευθερίας καὶ Κίριον Νότον" — τὸ "Αὐθός τῆς Εδαυλόθρας μὲ τὴν Δαρφορτερή Σηματαρ" — η Μανή Μάσσα μὲ τὸν Διπλωμάτην, Σηματαν τὸν Φωτός, Δροσολονομένην Χρυσανήρην, Κοσόληρ καὶ Πάξ — η Νυκτερινή Δρόσος μὲ τὸ Ψωμάρι, "Αριεὶ καὶ Αλική — η Φλόγερο τὸν Βοσκόν μὲ τὸ Ενδομον Κοίνον καὶ Λάτρην τὸν Απελόν — η Φίλη τῶν Ζώων μὲ τὴν Κυρίαν Σπαρραὶ αλόσιαν, "Αγκυραν τῆς Σωτηρίας, Μίμοζαν καὶ Κνανόφθαλμον Ἐλληροπόλιν" — η Ψυχικὴ Τρινύματα μὲ τὸν Παταράν, "Αγγελον τῆς Αγάπης, "Εθνικὸν Υμνον, Ψωμάτιν καὶ Αιθέρα" — η Φιλόπατρος Ἐλληροπόλια μὲ τὸ Μελαγχολιὸν Ἐλληροπόλιο, "Ονειρον τῆς Ἐλλάδος, Λίγαν τὸν Ομήρον, "Γαλαζόλευκην καὶ Νυκτερινὴν Δρόσον" — η Πειρατὴ Καρδία μὲ τὴν Πάξ, "Αγγήνην Καρδίαν, "Ελευθεραν Ἐλλάδα, Μόνον τῆς Καρδίας καὶ Λέανδρον" — οἱ Φιλοτόβος τῆς Θαλάσσης μὲ τὴν Δάρκην τῆς Φύσεως, Βαθὺν τῆς Ἐλευθερίας καὶ Λάτρην τοῦ "Απείρου" — οἱ Ονειρόλοπος τῆς Δόξης μὲ τὴν Νόκτα τῆς Καστέλλας, "Ηλιόλουστον Πρωταν, Ἐλληροπλαδα, Δακτυσμένον Τραγανύλλο καὶ Πάξ" — οἱ Κυρατοθραύστης τοῦ Εὖκειρον μὲ τὴν Γλυκεῖαν Ἀνάμυην, "Αγγελον τῆς Αγάπης, Ξανθὸν Διαβόλον καὶ Ἐξέδραν τὸν Φαλίδον" — οἱ Λευκονύμαντος Αιγαλός μὲ τὴν Εμαυμένην Χάμκων, Δροσολονομένην Χουσανήν, "Ηλιόλουστον Πρωταν καὶ Φιλοτόβον τῆς Θαλάσσης" — τὸ Μελαγχολιὸν Ἐλληροπόλιο μὲ τὴν Κίτρινην Μάσσαν καὶ Γλυκὸν Φιλάμι — οἱ Μαρκίων δὲ Λασὸν μὲ τὴν Χρυσάκτην Αδρήν, "Αοιδὸν τῆς Φιλορετίας, Χάμκων, Κράτος τῆς Φαιδρότητος καὶ Πάξ.

"Η Διαπλασίας ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Αγγήνην Καρδίαν (ἔλαβα ὅλα σου τὰ δελτάρια καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ) Νυκτερινὴν Δρόσον (χαίρω πολὺ ποὺ ἔγινοτο θητη μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Φουστανέλλαν)" Αφοραν (ἡ ἐπιστολὴ σου φωτεινή βραβεῖον ἔστειλα) "Ονειροπόλον τῆς Δόξης (τὰ συλλυπητήρια ποὺ δίδει τὸν θάνατον τοῦ μικροῦ σου ἀδελφοῦ)" Ελληνίδα (ἔχει καλῶς) Μάσσων τῆς Ἐλευθερίας (ἐγέλασσα μὲ τοὺς ἔκλογικους στίχους) Χρυσάκτηνην Αδρήν (ἐπὶ ἀπλοῦ γάρτου) μόνον αἱ λοιστές γράφονται ἐπὶ ιδιαίτερου) Αντόρομορ (τρεῖς Κυριακαὶ θάγινοι) καὶ φέτος αἱ δύο ποὺ ἔγιναν, καὶ μία ἀσύη περὶ τὸ τέλη τοῦ Νοεμβρίου) Μαρκίωνα δὲ Λασὸν (ὅλα εἰνε ἀληθινά: πᾶς ἔφαντάσθης διτὶ θάγραφώμενοι φεύματα;) Γαλαζόλευκην, Φιλοτόβον τῆς Θαλάσσης (νὰ ἰδοῦμε λοιπὸν τὶ θάγιν!) Χειμωνάτικον "Ηλιον (τὶ φωταῖ!) Δικηρόδον τῆς Νεόλατας (ἔχει καλῶς) "Ανθὸς Αρδεων (χαίρω ποὺ ἔγινε καλά;) Πειρωτὸν "Ονειρον (ἔστειλα) Νίνων Λ. Ε. (ἔστειλε ἐκ γένου) "Αλκιμον Νέστηρα (πολὺ καλόν, καὶ ἔκαμες καλὰ ποὺ τὸ ἔκφερες στεῖλε μου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀπέρου παιδίου νὰ τὸ συστήσω;) Βαρκούλαν τῆς Πάχης (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεγές;) Νόκτα τῆς Καστέλλας, κτλ. κτλ.

Εἰς δύος ἐπιστολὰς ὑλαβα μετὰ τὴν 10 Οκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ Ἐπαναλαμβάνω τὴν φερμήν παράκλησιν μου πρὸς τοὺς καθηντορεῦντας τὴν συνδρομήν των, δύος σπεύσουν νὰ τὴν ἀποστείλουν. "Χειρίσαι ηδη νὰ τέλλουν, ἀλλ' ὑπολείπονται οἱ πειραστέρεοι: τὰ δὲ μικρὰ ποσά ποὺ ὑφείλουν, ἀποτελοῦν μέγα ποσόν, τὸ δύοιον χρειάζομαι ἀπολύτως.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Γονεῖς καὶ ηηδεμόνες!

"Ασφαλίσατε τὴν ζωὴν μὲ τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἀσφαλιστικὴν ἑταῖραν

ΡΩΣΙΑ,

"Ασφάλεια: Ζωῆς, προικοδοτήσεων, πνησός, δυντυχμάτων, μεταφυσιῶν, θραυσίων ὑδάτων.

"Υποκατάστημα ἐν Ἀθήναις Όδος Σταδίου 21

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου
Οἱ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τὸν ὄπιον δέον γὰρ
γέφρωσι τὰς λύσεις τῶν οἰ διαγωνιζομένων,
παλεύεται ἐπὶ τῷ Γραφεῖον μαζὶ εἰς φαέλλους, ὃν ἔπιστειλε τὸν θεόν της φέρει.

565. Λεξίγρειφος.

Τὸ πρῶτον εἶχε ὑπομονὴν,
Τὸ ἀλλοῦ διπρόσωπος Θεός;
Καὶ αὐτοκράτωρ στὴν στιγμὴν
Γινεται τὸ δόλον παλαιός:

"Εστάλη ὑπὸ τὸν Σακχαῖον

566. Αναγραμματισμός.

"Ἐμφύκον ἔγώ δὲν εἶμαι, οὔτε ἀφύκον ἔπιστης
Μ' ἀποστρέψασαι καὶ δύως θέλεις νὰ μὲ ἀπο-

τηνήσης.

"Αν τὰ γράμματά μου τώρα, φίλε λύτρα, με-

γαλλάξης;

"Μάρτυς ητο μιᾶς 'Ιδεας!' μὲ συγκίνησιν

βαθέης.

"Εστάλη ἀπὸ τὸν Κάτσος-Βρέστο

567. Λένγκρα.

"Ἐν φωνῇσε ἀπὸ τὴν 'Ηδην
Κ' ἔνα ἀλλοῦ ἀπὸ τὴν 'Ηδην.

Μ' ἔνα σύμφωνο ἀπὸ τὴν Χέριν.

Ποιὸν φωνάζουν; ἐρωτῶ.

"Εστάλη ὑπὸ τὸν Σηματος τῆς Διαπλασεως

568. Κεκρυμμένος καὶ ἀντεστραμμένος

Ρόμβος.

1. — Καλημέρα.

2. — Αιματηρὰ η μάχη ητο.

3. — Ασφαλής ὁ μυχὸς τοῦ κόλπου.

4. — Η ὄρδος ὁ δύλος μακρόνεν ἔφαντε.

5. — Ο Σολομὼν ἡτο σοφός.

6. — Χοστὸς δ Σωτῆρη ἀνέστη.

7. — Καλησπέρα.

"Εστάλη ὑπὸ τὸν Φιλοπάτωδος Ἐλληροπούλας

569-571. Μεταμορφώσεις.

1.—Τὸ γάλα δι' 9 μεταμορφ. νὰ γίνην τυρός.

2.—Τὸ κράνος δι' 10 μεταμορφ. νὰ γίνην πίλος.

3.—Ο οίκος δι' 10 μεταμορφ. νὰ γίνην σταῦλος.

"Εστάλη ὑπὸ τὸν Παπάου τῆς Ομίλης

572. Κεκρυμμένον Γρωματόν.

"Αφαιρῶν τρία γράμματα εἴς ἐκάστης τῶν

κάτωθι λέξεων καὶ συναρμολογῶν τὰ λοιπά

καὶ ηδη γίνεται σειρά, σχημάτισε γνωμικόν:

"Αμός, ηδονή, πλέον, δύσις, ὥδωρ, δύμως,

φόνος, κραίνον, Νείλος, Αδης, κηλίς, Ερμῆς.

"Εστάλη ὑπὸ τὸν Παπαφλέσσα

573. Ποιητὴ Ακροστικής μετὰ

φωνητολόγου

Τὸ τελικὸν τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων

λέξεων, τὸ προτελεύταιον τῆς δευτέρας, τὸ

προτετελεύταιον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθε-

ζῆς, ἀποτελεύταιον φωνητολόγου τοῦ τύπου:

★-★-★-★

τοῦ ὅποιου ζητεῖται η λύσης:

1, "Ωρα τοῦ ἔτους" 2, "Αμαζών" 3, Βασ-

λεὺς τῆς Τροίας" 4, Νύμφη" 5, Βασιλεὺς τῶν

Θεριῶν" 6, "Επιμωρήθη οὐδέποτε

μέγα ποσόν, τὸ δύοιον χρειάζομαι ἀ-

πολύτως.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

574. Δογοπαίγνιον.

— Αὐτὴ η νῆσος;

— Μή γε εἴναι ἀλλων γῆσος;

— Μά ποια νῆσος;

— Αὐτὴ η ιδῶ; Αἴ τις.

"Αστάλη ὑπὸ τῆς Θεραπαινίδος τῶν Μουσῶν

575. Μικτόν.

φλ-τ-πλ-ν-ουε-ουε

"Εστάλη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης τῶν Σαλώνων

576. Γρίφος.

ο Μ ο ητο + τροφός του Ο εε ::

ο ο ο Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ρευμάτος

577. Λύσεις.

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων τὸν φύλλον 36.

454. Χρυσός (χρή, σόδα) — 455. Σύμπαν

(Σήμη, Πάν.) — 456. Λεύκοδα-Λέυκδα.

Τὸ στόμα καὶ τὰ δόντια.

458. ΚΑΛ-ΑΙ-ΚΡΑ-ΤΗΣ

νικο. (ΑΟΥ-
ΛΙ-ΧΑ-ΝΟΣ</

Η ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΦΦΕΣ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Σαπουνίζει - σαπουνίζει ή Λουλούκα... "Εξαφάνισης μιας μάλιστα φωνής ακούεται στον κήπο, ή φωνή της μαμάς:

— Λουλούκα μου! Που είσαι;

"Η Λουλούκα μιλά! Πρώτη φορά δέν απαντά, που τήν φωνάζει ή μαμά της, και ούτε τρέχει να πέσῃ στήν αγκαλιά της. "Η Λουλούκα τό καταλαβαίνει πώς δεν έκανε καλά.. τόσες φορές της τό είχαν πή πως δεν κάνει

«Λουλούκα πίσω από τές κα-
σάνες..» (Σελ. 372.)

να έγγιζη τό νερό και να βρέχεται.

Και πώς να ξαναφορέση τώρα τό βρεμένο μισσοφόρου της; πώς να ξαναφορέση τό ώρασιο φόρεμά της, που ήτανε τόσο καλά σιδερωμένο, και τώρα έγινε σάν σφουγγαρόπανο μέσα στή μαστέλλα; Τί να κάνη τώρα; τί;

— Λουλούκα.. Λουλούκα! φωνάζει η φωνή, πιο κοντά τώρα.

Η Λουλούκα πετά κάτω τό σκυρούνι της, και γυρεύει να εύρη μέρος να κρυφτή. Τρέχει και κρύβεται πίσω από τές κασάνες, δημού είνε φυτευμένες πορτοκαλιές.

Έκει τήν ξετρύπονει ή μαμά της, υπέρθινα από ένα τέταρτον της ώρας, κόκκινην από τήν έντροπή της, άλλα και παγωμένη από τό κρύο...

Η Λουλούκα, μέτα κλάματα, λέγει πώς δεν θά τό ξανακάνη. Αύτη ήτανε ή πρώτη και τελευταία φαρά. Ήτανε πιά δεν θά παρακούση είς διτής λέγουν οι μεγαλήτεροι της.

Η μαμά της τήν συγχωρει, διότι καμιά μαμά δεν είνε κακιά. Η Λουλούκα θυμάσιεινη τήν ήμέραν δεν έπήγε περίπατο. Διδά να μήν δράπαξη κανένα κρυολόγημα, ή καμαρίέρα ή Μαριγώ τήν έδαλε στό κρεβδατάκι της και τής έφερε να πή ζεστό χαμομήλι.. Και τό διπόγευμα, ένω ή μαμά πργάνει μοναχή της έξω, ή Λουλούκα συλλογίζεται τί ώρασιο περίπατο. Διατάνει με τήν λιναρένιαν περρούνα.

— Γές.. γές.. άπήντησεν ή άλλος, ένθουσιασμένος.

Και άμεσως οι δύο συμπατριώται ήρχισαν ζωρήδην διάλογον μεταξύ των, μονόλιγον μάλλον, διότι ή μις Σίμψων

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια).

Ο άνθρωπος αύτός έφαντε μετρίου άναστηματος, ίσχυρος και κοκκαλάρης, τυλιγμένος με μίαν ξεφυσμένην ρεδιγκότα. Τό πρόσωπον του ήτο σχεδόν άλογληρον κρυμμένον κάτω από τήν σφυρον κόρην του, που ήτο σάν στουπή από λινάρι κ' έκρεμετο με σγουρά άξιοθήρηντα, που έμπερδευότο με τά λιγαρένια έπισης και πλέον άξιοθήρηντα μεγάλα γένεια του.

"Ο, τι έκεινα τά γιδόμαλλα άφιγναν ασκέπαστον, έσκιστε από ένα λιγδωμένο φηλό καπέλο του παλαιού συρμού, που ήτο χωμένο έως τ' αυτία του, και από κάτι τεράστια μαβία ματογυάλια, που έσκεπταν τά μηλα τών παρειών του και τήν άγκιστρειδή μετην.

Πρός ακραν δυσαρέσκειαν τον πατρός μου, ή μις Σίμψων έκαλεσε τόν άνθρωπον με τήν λιναρένια περρούνα να καθηση είς τό τραπέζι, δημού άχνισε μια εύώδης χορτόσουπα με λαρδί.

Παρετήρησα στις έρχομενες τής κυρά-Μουρόττας με τό άλειμματοκέρι της και τά φρύγανά της, τά άποια έφυσούσε ν' άγαψουν μέσα είς τό τζάκι, δίπλα είς τό βαθύλωμα του διποίου ήσαν κρυμμένοι έξιος και δικύλος του, ένωχλησε πολύ φηλό καπέλο τον πατέρα μου.

— Ό αιδεσιμώτατος Ήλιας Ιερείμας...

Και μὲ στόμφον:

— Απόστολος.. άληθινδς άπεστολος!

Έταξείδευε τάχα ή άγθρωπος αύτός «χάριν τού συνδέσμου της έγκρατείας» και κατεγίνετο πώς να περιορίζη τήν φιλοποίη τών άμοτραπέζων του...

Και λέγουσα αύτά έρριψεν έν τρομερόν βλέμμα πρός τό μέρος τών καρράγγέων και τών ζωμπόρων.

Ο αιδεσιμώτατος θυμός Ήλιας Ιερείμας είχεν ωριμένως κάτι τι από τό σεμνόν τον, και δι' αύτό έπροτιμούσε τήν σκιάν από το φῶς απέρριψε λοιπόν τήν πρόσκλησιν κ' έξαγατρύπωσε βαθύτερα είς τήν γωνίαν του, με καταγκέιν ψφους άχριν μεγαλητέραν.

Η κυρά-Μουρόττα δεν είχεν άδικον που έπαιγνούσε τό συφάδο

της: τό φαγητόν αύτό ήτο πραγματικώς έξοχον, κοθώς και τά λουκάνικα και τά σαλάμια, που έξεκρέμασεν από τά δοκόρια. Δέν ήσαν βέβαια λεπτελεπτά πράγματα, ή ποιότης των ώρων ήτο λαμπρά, καθώς και ή «συντροφιά», ή άποια

άνεπλήρωνε τήν έλλειψην κομψοπρεπείας με τήν έγκαρδιον εύθυμιάν της.

Οι καλοί έκεινοι άνθρωποι έγιναν τέσσαρα κομμάτια διά να μάς δώσουν πληροφορίας διά το αύριαν δρομολόγιον. Οι καρράγγεις έδειξαν τόσην προθυμίαν, ώστε μάς υπεσχέθησαν να μάς περιμένουν είς τήν παρόχθιον δρόμον, διά να ρυμουλήσουν απ' έξω τήν Φουτζίριαν. Είχαν αποφάγη πλέον και

έξηκολούθουν να πίγουν διά για μάς κάνουν συντροφιά, δι' αύτό δε ή μις Σίμψων δέν τους άφισε παραπονεμένους από έπιτιμήσεις. Τήν στιγμήν που έγινε το τραγάνη τό θυρόφυλλον, τά τριτέματά

του μ' έναγγούριζαν θυμώς, και, έπειδη

ημουν παρά πολύ κου-

ρασμένος, δέν άργησα

να κοιμηθώ με μπονον

ταραχμένον

από δινειρά

άλλοκοτα.

Μού έφαίνε-

το πώς ή-

κουσα κα-

ποιον ν' ά-

νανάνη μέσα

εις τό σκο-

τεινόν κελ-

λάρι,

δημού κατέληγε τό

καμαράκι

μου, θά έ-

παιρνά μάλιστα δρον,

στις κάποιος

καθησείς:

Μία φρική άγωνία μ' έπνιγε...

ήθελα να φωνάξω, και, όπως συμβαίνει

σταν πιάνη τόν άγθρωπον

έπιασε στρήψη

άλλαγγλικά...

Ημείς ήμεθα τόσον κουρασμένοι, ώ-

στε δεν εύρηκαμεν

τήν δύναμιν ούτε νά

γελάσαμεν.

Έσηκωθημεν

να μάς δώσουν άμε-

σως κρεβδάτια δι'

ύπνον....

Που γά εύρεθούν κρεβδάτια δι' δόλους μας!

Η κυρά-Μουρόττα δεν είχεν παρά

έν δωμάτιον εύκαιρον,

διά τάς δεσποινί-

δας.

Ο πατέρας μου, ή Ιάκωβος και ή

Γιώργης ήγαγκάθησαν

να μάς δώσουν άμε-

σως κρεβδάτια δι'

ύπνον...

Που γά είχεν

στρόμα,

μέσα είς ένα μικροσκοπικόν κα-

μαράκι,

κλεισμένο με μίαν τάσμαπορ-

ταν.

Έννοεται δι' έτερεξαν νά καταλάβω

άμεσως τό κατάλυμά μου' έφόρτωσα είς τήν κυρά-Μουρότταν τήν στολήν τού μακαρίτη της, αύτή δε έπήρε μαζί και τά σφράστα τών έξαδελφάδων μου και τής μις Σίμψων διά να τά βουρτσίσην και έπειτα νά κοιμηθώ.

Δέν θά έπερνουσα παραπολύ

άσχημα

είς τό κατάλαβ-

ανέπληρωνε τήν έλλει-

ψηφίου άκαταμάχητον δέν μ' άφινε γά

βγάλω φωνήν...

Τέλος ή θύρα ήρχισε

πάλιν τήν θρηνώδη

μουσικήν της καθη-

θησανέαν

έπιασεν τήν θρη-

**Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΩΡΩΝ
ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΔΙΑ ΤΟ 1906**

Εις τὴν Κληρωτίδα ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 έως 1887, οἱ ἀντιτοιχοῦντες πρὸς τοὺς διώρωμοὺς τῶν ἀποδεῖξεν πληρωμῆς τὰς δόπιας ἔλαπον οἱ πληρώσαντες τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ έτος 1906 ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (15 Ιανουαρίου 1906). Εὐληρώθησαν δὲ ὡς ἑξῆς:

O. ἀρ.	658	ἐκέρδισε τὸ χρυσοῦν φρολόγιον.
"	724	ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τόμων Διαπλάσεως (1879-1905).
"	149	ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τόμων τῆς Βιβλιοθήκης.
"	460	ἐκέρδισε τὴν Ἐλλην. Ιστορίαν Παταρρηγοπούλου.
"	1018	ἐκέρδισε 4 τόμους μυθιστορημάτων Ιουλίου Βέρν.
"	45	ἐκέρδισε τὸ Ἐλληνογαλλικὸν Δεξικὸν Ἀγγελού Βλάχου.
"	773	ἐκέρδισε τὴν συσκευὴν γραφείου.
"	51	ἐκέρδισε τρεῖς τόμους μυθιστορημάτων Ιουλίου Βέρν.
"	1568	ἐκέρδισε τρεῖς τόμους μυθιστορημάτων Ιουλίου Βέρν.
"	239	ἐκέρδισε τὸ ἐξυπιτήριον ὡρολόγιον.
"	39	ἐκέρδισε τὸ Ἐλληνικὸν Δεξικόν τοῦ Γιάνναρη.
"	329	ἐκέρδισε μίαν εἰκόνα καλλιτεχνικήν.

Οἱ ἐπόμενοι 18 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προσχούς ἔτους 1907.

53	357	643	840	1041	1404
98	488	663	875	1168	1687
285	605	717	893	1322	1694

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ δύο τόμους τῆς B' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως».

5	547	693	896	1064
237	560	715	940	1211
288	642	771	1013	1259
492	665	848	1046	1410

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ πέντε τόμους τῆς A' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

87	325	600	889	1172
100	371	726	961	1344
147	415	727	1027	1413
246	503	774	1115	1607

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».

74	416	660	1012	1353
104	505	834	1057	1486
328	602	842	1204	1564
374	653	901	1329	1786

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρειοπάλου».

31	140	475	746	1546
36	232	533	917	1595
58	350	630	1212	1709
90	425	686	1337	1769

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ Φθόνου».

10	170	467	592	1053
46	250	469	688	1130
75	334	572	878	1350

121	461	582	980	1579
327	657	784	948	1087

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας.»	1471	1566	1606	1728	1791	1829	1868
	1476	1571	1613	1734	1802	1837	1876
	1489	1575	1622	1735	1807	1840	1886
	1490	1576	1634	1743	1815	1846	
	1542	1587	1692	1750	1820	1853	
	1550	1601	1723	1753	1827	1861	

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπειριφορᾶς».	3	275	510	839	1116	1378	1590
	73	283	513	736	1089	1119	1382
	82	304	554	921	1275	1123	1384
	101	372	687	943	1519	1171	1401
	101	372	687	943	1519	1171	1401

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Γρέπε Πατρίδος».	4	203	550	857	1171	1405	1608
	9	24	293	553	860	1174	1405
	11	92	197	312	806	1198	1207
	12	110	198	313	817	1202	1214
	13	111	209	341	818	1262	1222
	21	145	213	346	852	1771	114
	23	131	216	349	863	1779	123
	25	136	230	360	869	1784	124
	26	141	247	362	879	1884	128
	27	146	251	370	874	1907	129
	28	152	258	381	878	1924	145
	34	155	274	384	873	1973	153
	61	159	287	389	846	996	97
	70	161	292	394	682	1164	1017

<